№ 17. Łódź. Wtorek, 29 kwietnia 1919 r. Cena egzemplarza 60 fen. Rok 1.

Łódzki Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA.
Kwartalnie . . . . . Marek 9.—
Miesięcznie . . . . . Marek 3.—
z odnoszeniem do domu.

Redakcja i Administracja
Pasaż Majera 10 (Sienkiewicza 21)
Telefon № 100.
Administracja czynna od 9 do 1 i od 3 do 5.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

OGŁOSZENIA.
Za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) lub jego miejsce 75 fen. Drobne ogłoszenia 12 fen. za wyraz, najmniejsze Mk. 1.20

Dekrety i rozporządzenia.

ROZPORZĄDZENIE.

Dnia 3 maja Naród Polski będzie po raz pierwszy obchodził w wyzwolonej Ojczyźnie pamiętną rocznicę Wielkiej Konstytucji. W dniu tym żywiołowo będą szukały wyrazu pragnienia obywateli zjednoczenia wszystkich ziem polskich. Uczucia te winny znaleźć niczem nieskrępowany wyraz.

Dnia 1 maja we wszystkich demokratycznych państwach klasa robotnicza obchodzi swoje święto — święto pracy. Wyzwolona Polska staje w rzędzie tych państw. Ojczyzna jest matką wszystkich. Robotnicy winni odczuć, iż w wolnej Ojczyźnie nie są upośledzeni. Mają więc prawo w dniu, który sobie za święto obrali, wyrazić swe postulaty i pragnienia w sposób w państwach demokratycznych przyjęty.

Wobec tego na dzień 1 i 3 maja zawieszam moc obowiązujących przepisów o pochodach ulicznych i zgromaozeniach pod gołem niebem. Od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczór 1 i 3 maja zebrania i pochody są dozwolone.

Wszelkie jednak próby zakłócenia porządku publicznego, grożące życiu i mieniu, będą karane z całą surowością.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) S. Wojciechowski.

Warszawa, dnia 25 kwietnia 1919 r.

DEKRET
w przedmiocie podatku majątkowego.

(Dokończenie).

Art. 45.

Kto prócz przypadków, przewidzianych w art. 39, 40, 42 i 43, narusza jakie przepisy niniejszego dekretu lub zarządzenia, wydanego na jego podstawie, będzie ukarany, o ile czyn nie podpada pod surowsze przepisy prawne, grzywną od 10 do 500 mk., względnie od 15 do 700 kor.; grzywny te mogą być powtarzone.

Art. 46.

Kto jako rzeczoznawca, świadek lub jakikolwiek informator przed władzą lub w świadectwie, przeznaczonem do użytku władzy, świadomie składa nieprawdziwe oświadczenie w zamiarze, aby wymiar podatku lub kary udaremnić, lub mylny wymiar spowodować, ten ulegnie karze aresztu od jednego do trzech miesięcy lub grzywnie od 50 do 5000 mk., względnie od 75 do 7500 kor. Powyższą grzywnę można orzec obok kary aresztu.

Kto popełnia czyn, określony w pierwszym ustępie, świadomie, lecz bez zamiaru tam określonego, podlega grzywnie od 50 do 1000 mk., względnie od 75 do 1500 kor.

Art. 47.

Kto jako publiczny urzędnik, funkcjonarjusz, członek komisji, świadek, informator lub rzeczoznawca wyjawia bez upoważnienia stosunki majątkowe lub familijne, o których powziął wiadomość przy sposobności udziału w postępowaniu podatkowem, ulegnie karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywnie do 5000 marek, względnie 7500 koron.

Ściganie następuje tylko na wniosek władzy podatkowej, członka komisji lub osoby interesowanej.

Art. 48.

Do ścigania i karania wykroczeń przeciwko postanowieniom tego dekretu są powołane właściwe władze skarbowe 1-ej instancji z wyjątkiem czynów karygodnych, określonych w art. 46 i 47, których karanie należy do sądów. Orzeczoną przez władzę skarbową tej instancji kara aresztu może być wykonana dopiero po zatwierdzeniu orzeczenia przez Ministerstwa Skarbu lub przez inną instancję skarbową, przez Ministerstwo do tego wydelegowaną.

Art. 49.

Grzywny, których nie można ściągnąć, zamienia się na areszt; przytem liczy się za każde 10 do 50 marek, względnie od 15 do 75 koron jeden dzień aresztu. Areszt w miejsce grzywny nie może przenosić 3 miesięcy.

Art. 50.

Przeciwko każdemu orzeczeniu karnemu władzy skarbowej I instancji można w ciągu 4-ch tygodni, a w wypadkach art. 45, w ciągu 8-iu dni po ogłoszeniu lub doręczeniu wnieść rekurs do Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem tej władzy, która wydała orzeczenie karne. Rekurs można wnieść piśmiennie lub telegraficznie. Nadanie rekursu na pocztę lub telegraf uważa się za wniesienie.

B. Przepisy przechodnie do dekretu o podatku majątkowym.

Art. 51.

Dekret o podatku majątkowym nabiera mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia w „Dzienniku Praw“. Z dniem tym tracą moc obowiązującą przepisy, rozporządzenia b. ces.-niem. generał-gubernatorstwa

w Warszawie z dnia 15 sierpnia 1917 r. (Nr. 367, Dz. Rozp. nr. 86) wraz z wydanymi do niego przepisami wykonawczymi.

Art. 52.

Od wszystkich tych majątków lub części majątków, które po myśli art. 1 podlegają podatkowi, a które dotąd nie zostały poddane opodatkowaniu, należy podatek wymierzyć i pobrać dodatkowo za oba okresy wymiarowe 1917/18 i 1918/19, względnie— jeżeli wymiaru i poboru tylko za część tych okresów nie uskuteczniono, za ten krótszy czas.

Ten dodatkowy wymiar i pobór przeprowadzi się według przepisów rozporządzenia z dnia 15-go sierpnia 1917 r., Nr. 367, Dz. Rozp. ces.-niem. generałgubernatorstwa warszawskiego, Nr. 86, a zatem także przy uwzględnieniu czasowych uwolnień, przyznanych dla najmniejszych majątków postanowieniami wykonawczemi do tego rozporządzenia. Należy przytem w miejsce tych przepisów, dotyczących organów wymiarowych, postępowania podatkowego i postanowień karnych, które wskutek ustania okupacji stały się bezprzedmiotowemi, stosować odpowiednie postanowienia dekretu o podatku majątkowym. W miejsce przewidzianych w rozporządzeniu kar więzienia należy stosować kary aresztu.

Art. 53.

Na podstawie tego dekretu podatek majątkowy może być wymierzony i pobrany jedynie tylko za rok podatkowy 1919.

Na poczet przypadającej na ten rok podatkowy należności podatkowej zaliczy się przypadającą za czas od 1 stycznia do 31 marca 1919 roku $^1/_4$ część należności podatkowej za okres wymiarowy 1918/19 w ten sposób, iż należność podatkowa za rok 1919 zmniejszy się o $^1/_4$ część wymierzonej i pobranej należności podatkowej za okres wymiarowy 1918/19.

Art. 54.

Zarządzone art. 50 rozporządzenia z dnia 15-go sierpnia 1917 r., Nr. 367, „Dz. Rozp." Nr. 86, czasowe zawieszenie poboru państwowego podatku od nieruchomości traci moc obowiązującą.

Od podlegających temu podatkowi nieruchomości, od których podatek, począwszy od dnia 1 kwietnia 1917 roku dotąd w całości lub części nie został wymierzony i pobrany, należy podatek w wysokości 10% przeciętnego dochodu netto z nieruchomości dodatkowo wymierzyć i pobrać za cały czas wstecz, względnie za te okresy, za które wymiaru i poboru nie uskuteczniono. Minister Skarbu ma prawo zezwolić na wymiar i pobór podatku za lata 1917 i 1918 w drodze ugody z obowiązanymi do opłaty podatku.

Za podstawę wymiaru podatku na lata 1919 i 1920 należy przyjąć przeciętny dochód z nieruchomości (art. 5 do 13 ustawy), osiągnięty w dniu 1-ym marca 1919 roku. Ten okres wymiarowy może być przez Ministra Skarbu przedłużony na dalsze dwa lata, t. j. do roku 1922 włącznie.

Ministrowi Skarbu pozostawia się prawo zniżenia stopy podatku na okresy wymiarowe od r. 1919 do 1922 włącznie, ogólnie lub tylko dla pewnych miejscowości aż do 6% przeciętnego dochodu netto z nieruchomości.

Organa dla wymiaru podatku. oraz sposób postępowania określi się w drodze rozporządzenia.

Art. 55.

Wykonanie tego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Dan w Warszawie, dnia 5 lutego 1919 roku.

Naczelnik Państwa: (—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów: (—) I. J. Paderewski.

Minister Skarbu: (—) Dr. Englich.

„Dz. Pr." z dn. 6.II 1919 r. Nr. 12, poz. 135.

ROZPORZĄDZENIE

w sprawie sekwestru kości (wydane na mocy dekretu z dnia 23 listopada 1918 roku. Dziennik Praw, Nr. 17, poz. 44).

Art. 1.

Wszelkie zapasy kości, znajdujące się na składach handlarzy, zajmujących się ich skupem, winny być bezzwłocznie zgłaszane. Od zgłoszenia wolną jest ilość, nie przewyższająca 10 kg.

Art. 2.

Właściciele, posiadacze oraz wszelkie osoby, którym powierzono przechowanie lub dozór nad składami kości, obowiązane są w przeciągu 10 dni od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w „Monitorze Polskim" podać do Wydziału Surowców Wojennych w Warszawie, Bielańska 10, deklaracje, zawierające imię, nazwisko i adres właściciela, względnie deklarującego, oraz miejsce przechowania i ilość zgłaszanych kości.

Art. 3.

Skup, oraz przewóz kości, jakoteż ich przerób dozwolone są wyłącznie osobom lub przedsiębiorstwom, upoważnionym do tego przez Wydział Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Art. 4.

Wzbronionym jest częściowy przerób kości, jak np. palenie i wygotowywanie kości, dla uzyskania łoju i t. p.

Art. 5.

Zabrania się magazynowania kości w ilościach powyżej 1000 kg. w promieniu 20 kilometrów od fabryk, przerabiających kości z upoważnienia Wydziału Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu. W innych miejscowościach kraju wolno jest magazynować kości w ilościach, nie przewyższających 5000 kg.

Uwaga: Artykuł 4 nie dotyczy fabryk, przerabiających kości za zezwoleniem Wydziału Surowców Wojennych.

Art. 6.

Osoby, upoważnione do skupu kości, obowiązane są płacić za nie właścicielom podług cen, normowanych przez Wydział Surowców Wojennych.

Art. 7.

Osoby, obowiązane w myśl art. 1 i 2 do składania deklaracji, a które nie uczynią tego we wskazanym terminie, jakoteż osoby, skupujące kości bez zezwolenia Wydziału Surowców, lub magazynujące kości wbrew art. 5, — podlegają ustanowionej karze grzywny, lub aresztu, towar zaś nie zameldowany ulega konfiskacie.

Art. 8.

Osoby, obowiązane do zgłaszania zapasów kości w wyśl art. 1 i 2, winny co miesiąc składać Wydziałowi Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu sprawozdanie z obrotu podlegającego zgłaszaniu towaru, według ustanowionej przez tenże Wydział formy.

Art. 9.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Wydziałowi Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Art. 10.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Minister Przemysłu i Handlu: (—) H ą c i a.
Szef Sekcji: (—) St. B r z e z i ń s k i.

Warszawa, 12 kwietnia 1919 r.

INSTRUKCJE
do dekretu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1919 r.

I.

Przepisy dotyczące skupu skór surowych, garbników i ekstraktów.

§ 1.

Wyłączne prawo zakupu skór surowych należy do Wydziału Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu, względnie organizacji, której to prawo przez Wydział Surowców Wojennych przekazane zostanie.

§ 2.

Wszystkie skóry surowe bydlęce, (t. j.: bycze, wołowe, krowie, jałowicze, bukacie i cielęce), oraz końskie i źrebięce, powinny być oddawane po cenach przez Rząd ustanowionych agentom, posiadającym upoważnienie do skupu skór, poświadczone przęz Wpdział Surowców Wojennych.

§ 3.

Garbarnie mogą nabywać skóry surowe wyłącznie tylko za pośrednictwem W. S. W., według przydziału proponowanego przez Związek Przemysłowców Garbarzy i zatwierdzonego po odpowiedniem sprawdzeniu przez Wydział Surowców Wojennych.

§ 4.

Wolny handel skórami surowemi, ekstraktami i grabnikami jest wzbroniony. Skóry nielegalnie nabyte lub znajdujące się w posiadaniu osób do tego nieupoważnionych, będą konfiskowane bez odszkodowania, a oprócz tego winni będą pociągani do odpowiedzialności sądowej.

§ 5.

Obrót wszelkimi garbnikami i ekstraktami dozwolony jest wyłącznie pod kontrolą i za pośrednictwem Wydziału Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu. (Dok. nastąpi).

OKÓLNIK
do Panów Komisarzy Powiatowych.

W odpowiedzi na sprawozdanie z dnia 16 stycznia 1919 r., Nr. 245/19, zawiadamia się, że dostarczanie kontyngentu bydła odbywało się w czasach okupacji na użytek władzy okupacyjnej i wszelkie w tej mierze wydane zarządzenia wyłącznie dobro okupantów miały na względzie. Z chwilą więc ustania okupacji wszystkie tego rodzaju zarządzenia moc swą utraciły i wykonaniu nie podlegają. Środki, stosowane przez władze okupacyjne, celem ściągnięcią kontyngentu—a więc konfiskata sztuk bydła i trzody u poszczególnych gospodarzy, represje, stosowane przez żandarmerję względem ludności gminy lub wioski — również możliwe były przy stosunku okupanta do obcej ludności w kraju okupowanym.

Wobec tego władze polskie nie mają podstawy do wykonywania zarządzeń, analogicznych z zarządzeniami władz okupacyjnych, ani też wynikających, jako skutek zarządzeń tych władz.

Przymus zatem ze strony władz polskich odnośnie do gminy lub wioski, w celu ściągania składek z tytułu zagrabienia przez okupantów poszczególnym osobom bydła, nie ma prawnego uzasadnienia.

Osoby poszkodowane właściwie winny się uważać za pokrzywdzone przez władze okupacyjne i szkody swe zgłaszać do rejestracji szkód i strat dla przyszłego obrachunku z rządem niemieckim.

Jeżeli jednk Zebranie Gminne lub Gromadzkie uchwaliło, że będzie w drodze rozkładki pomiędzy mieszkańcami gminy lub wioski bonifikować straty, wynikłe z powodu różnicy cen handlowej i urzędowej, to tego rodzaju uchwałę należy uważać za zobowiązanie gminy, które winno być wykonane. Należy więc w każdym poszczególnym wypadku sprawdzić, czy obowiązek rozkładki opiera się na uchwale Zebrania Gminnego lub Gromadzkiego, czy też na porozumieniu mieszkańców gmin lub wiosek, nieujętym jednak w jakąkolwiek formę prawną. W tym ostatnim wypadku pozostaje poszkodowanym droga zwrócenia się do Zarządu Gminy z prośbą o odnośny wniosek do Zebrania Gminnego i uchwałę tegoż.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
J a n u s z e w s k i w. r.

Warszawa, 9 kwietnia 1919 r.

OKÓLNIK
Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

W ostatnich czasach ujawnione zostało kilkakrotnie istnienie tajnych dokumentów politycznych b. władz okupacyjnych, nie znajdujących się w przejętem po okupantach archiwum Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Ponieważ akta takie, znajdując się poza Ministerjum, traktowane są jako własność prywatna i zużytkowane być mogą — przez nieostrożność lub złą wolę—ze szkodą dla państwa, Ministerjum Spraw Zagranicznych wzywa usilnie wszystkie Ministerja i Urzędy Państwowe, jakoteż wszystkich urzędników, u których dokumenty po b. władzach okupacyjnych przypadkowo znajdować się mogą, p r z e k a z a n i a w j a k n a j r y c h l e j s z y m c z a s i e w s z e l k i c h a k t t r e ś c i p o l i t y c z n e j do Archiwum Ministerjum Spraw Zagranicznych.

w. z. Minister Spraw Zagranicznych
(—) W r ó b l e w s k i w. r.

Warszawa, 9 kwietnia 1919 r.

OKÓLNIK
do panów Komisarzy Powiatowych.

W myśl życzenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu poleca się Panu otoczyć czujną opieką przedsiębiorstwa przemysłowe w obrębie powiatu, będące własnością obywateli państw z Polską sprzymierzonych i zaprzyjaźnionych, aby ustrzec je od ewentualnych wykroczeń ze strony robotników. Sprawa powyższa

posiada doniosłe znaczenie, zarówno polityczne, jak ekonomiczne, ewentualne bowiem fakty zniszczenia lub uszkodzenia własności obywateli państw zaprzyjaźnionych mogłyby być wyzyskane przez żywioły nam wrogie, jako dowód anarchji panującej w Polsce, prócz tego zaś narazić skarb państwa na wypłacenie indemnizacji.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
Januszewski w. r.

Warszawa, dnia 9 kwietnia 1919 r.

OKÓLNIK

do pp. Powiatowych Komisarzy Rządowych oraz Naczelników Policji Komunalnej.

Dekretem z dnia 27-go stycznia r. b. (Dz. Praw Nr. 11, p. 127) ustanowione zostały państwowe urzędy pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami i do kompetencji tych urzędów odniesiono pośrednictwo pracy dla poszukujących jej za granicą, oraz opiekę nad pracownikami sezonowymi, udającymi się za granicę.

Ponieważ urzędy pośrednictwa pracy mają biura we wszystkich ważniejszych punktach większej podaży pracy, przeto polecam Panom pilnie baczyć, ażeby nie powstawały w granicach powierzonego Im powiatu pokątne biura pośrednictwa pracy i aby pokątni agenci nie uprawiali werbunku z tym, iż, w razie wykrycia takich biur lub agentów winny być sporządzane protokuły i sprawy kierowane na drogę sądową.

Minister Spraw Wewnętrznych
S. Wojciechowski w. r.

OKÓLNIK

do wszystkich Naczelników Policji Komunalnej (miejskiej i powiatowej).

Niniejszym polecam Panu poczynić zarządzenia, aby w razach wszczynania przez organy samorządowe spraw z art. 138 Kodeksu Karnego o niewykonanie lub przekroczenie postanowień obowiązujących Rad Miejskich i Sejmików Powiatowych protokuły policyjne były natychmiast sporządzane i bez zwłoki kierowane do Sądów Pokoju. Wyroki Sądowe w tych sprawach mają być egzekwowane niezwłocznie po ich uprawomocnieniu się.

Podwładnych funkcjonarjuszy należy stosownie pouczyć.

Za wykonywanie powyższego czynię Pana odpowiedzialnym.

Minister Spraw Wewnętrznych
S. Wojciechowski w. r.

Przepisy Komisarza Generalnego dla Kresów Wschodnich

co do przejazdu pasa granicznego pomiędzy Polską Kongresową a obszarami, podlegającymi Zarządowi Komisarza Generalnego dla Kresów Wschodnich.

§ 1.

Dowody osobiste.

Wszyscy podróżni, bez różnicy przynależności państwowej, winni są posiadać dowody osobiste (paszporty), które mają być okazywane na każde żądanie władz wojskowych i policyjnych.

I. Jedynie upoważnionymi do wydawania paszportów są:

1) Komisarz Generalny dla Kresów Wschodnich w Warszawie,

2) Komisarze okręgowi przy poszczególnych grupach armji,

3) Komisarze Powiatowi na obszarze, podlegającym Zarządowi Komisarza Generalnego dla Kresów Wschodnich.

II. Osoby, życzące sobie wyjechać z Polski Kongresowej bądź to na stałe, bądź czasowo do obszarów, pozostających w Zarządzie Komisarza Generalnego Kresów Wschodnich, lub odwrotnie, winny złożyć w Kancelarji Komisarza Generalnego w Warszawie lub, o ile zamieszkują obszar, podległy Komisarzowi Generalnemu Kresów Wschodnich, w kancelarji Naczelnika powiatu odnośne podanie. W podaniu winny być wymienione:

a) personalja petenta,

b) cel podróży i określenie czasu, który petent pragnie spędzić w miejscowości, stanowiącej cel jego podróży.

Podania osób, w Kancelarji Komisarza, ewentualnie w kancelarji Naczelnika Powiatu nieznanych, winny być zaopatrzone w poręczenia 2 osób co do prawomyślności politycznej petenta, znanych w Kancelarji Komisarza Generalnego, ewentualnie w Kancelarji Naczelnika Powiatu.

c) Przy przejeździe pasa granicznego pomiędzy Polską Kongresową a obszarem, podlegającym Zarządowi Komisarza Generalnego Kresów Wschodnich, podróżni winni są okazywać paszporty Dowództwa granicznego posterunku żandarmerji polowej.

d) W razie gdyby podróżny zmuszonym był w czasie podróży do zatrzymania się w jakim miejscu na czas dłuższy, niż 24 godziny, winien zameldować o swem przybyciu najbliższe władze policyjne (gdzie tych niema, wojskowych) i przedłożyć takowym swój paszport.

e) Po przyjeździe do celu podróży, podróżny winien w przeciągu 3 dni przedstawić swój paszport w Kancelarji odnośnego Naczelnika Powiatu, ewentualnie w Kancelarji Komisarza Generalnego Kresów Wschodnich o ile przejazd nastąpił do Warszawy.

f) Opłata na rzecz skarbu wynosi 5 marek od paszportu.

§ 2.

Kontrola pism i druków.

Przepisy Sztabu Generalnego N. dz. 678/IV pozostają w sile.

§ 3.

Dyplomaci, kurjerzy i osoby upełnomocnione.

Przepisy Sztabu Generalnego 678/IV pozostają w sile.

§ 4.

Niniejsze przepisy nie tyczą się powrotu uchodźców i transportów jeńców.

Zatwierdzam: (—) Dr. L. Kolankowski.

Inżynier rejonowy Państwowego Urzędu Węglowego St. Kurcewski przyjmuje interesantów codzień od 1—2 w domu Nr. 1 Al. Kościuszki II p.

LICYTACJE PRZYMUSOWE.

W czwartek dn. 1 maja 1919 r. odbędą się następujące licytacje za gotówkę.

Między godz. 8—12 przed poł.

Przy ul. Lutomierskiej 5 — Lustro,
„ „ Brzezinskiej 24 — Serweta,
„ „ Łagiewnickiej 4 — Zegar,
„ „ Kelma 10 — Kredens kuchenny, lampa,
„ „ Ogrodowej 20 — Zegar,
„ „ Północnej 21 — Stolik,
„ „ Nowomiejskiej 15 — Szafa sklepowa,
„ „ Sredniej 4 — Konsolka,
„ „ Nowomiejskiej 24 — Lustro,
„ „ „ 26 — Kredens kuchenny
„ „ Zgierskiej 5 — Beczka mydła,
„ „ „ 16 — Szafa, kredens kuchenny,
„ „ Zgierskiej 30 — Lustro,
„ „ „ 30 — 2 pary firanek,
„ „ „ 36 — Etażerka,
„ „ Drewnowskiej 4 — Urządzenia sklepowe,
„ „ „ 18 — Syfon miedziany,
„ „ Podrzecznej 20 — Serweta pluszowa,
„ „ Zawadzkiej 7 — 3 krzesła,
„ „ Podrzecznej 29 — Zegar, szyld blaszany,
„ „ Zgierskiej 36 — Waga stołowa,
„ „ Nowy Rynek 7 — Lustro,
„ „ Południowej 2 — Pianino,
„ „ Sredniej 33 — Nocny stolik.

Między godz. 12—5 po poł.

Przy ul. Wschodniej 20 — Lustro,
„ „ „ 35 — Lustro,
„ „ „ 41 — Bieliźniarka,
„ „ Widzewskiej 73 — Szafa,
„ „ Cegielnianej 15 — Umywalnia,
„ „ „ 45 — Otomana,
„ „ „ 45 — Kredens,
„ „ „ 54 — Kanapa,
„ „ „ 62 — Kredens,
„ „ „ 64 — Szafa, otomana.
„ „ Dzielnej 2 — Kredens, kanapa,
„ „ Dzielnej 22 — Zegar, maszyna do szycia, kanapa;
Przy ul. Dzielnej 2 — Kasa, lustro, otomana, zegar, kredens, stół, 8 krzeseł, szafa, umywalnia i inn.
„ „ Dzielnej 25 — 2 wyżymaczki;
„ „ Piotrkowskiej 33 — 2 sztuki towaru;
„ „ „ 64 — Kredens;
„ „ „ 66 — Tremo;
„ „ „ 79 — Szafa;
„ „ „ 82 — Krzesła;
„ „ „ 88 — Lustro;
„ „ Konstantynowskiej 75 — Tremo;
„ „ Pasaż Szulca 3 — Kredens;
„ „ „ „ 19 — Kanapa;
„ „ „ „ 38 — Zegar;
„ „ Zachodniej 68 — 2 kołdry pluszowe;
„ „ Zawadzkiej 21 — 2 kołdry pluszowe;
„ „ „ 22 — Tremo;
„ „ „ 40 — 2 pary firanek;
„ „ Wólczańskiej 15 — Stolik;
„ „ Długiej 61 — Dywan;
„ „ Benedykta 20 — 4 czapki uczniowskie;
„ „ Andrzeja 54 — Szafa;
„ „ Długiej 72 — Bieliźniarka;

W piątek dnia 2 maja 1919 r. odbędą się następujące licytacje za gotówkę.

Między godz. 9—2 przed poł.

Przy ul. Piotrkowskiej 245 — Otomana;
„ „ Widzewskiej 205 — Szafa;
„ „ Karola 20—Bieliźniarka, kredens, lustro;
„ „ N.-Senatorskiej 4 — Lustro;
„ „ Gubernatorskiej 17 — Komoda, 12 ram;
„ „ „ 15 — Szafa;
„ „ Grabowej 19 — Kredens kuchenny;
„ „ Głównej 48 — Kasa, 2 biurka, 2 krzesła, 2 lampy;
„ „ Piotrkowskiej 211, Kredens, bieliźniarka;
„ „ Kątnej 56 — Lustro;
„ „ Kilińskiego 78 — Biurko;
„ „ Nawrot 38 — Szafa.

Między godz. 3—5 po poł.

Przy ul. Szosa Konstantynowska 17 — stół.

Miejski Urząd Sekwestracyjny.

Ogłoszenie.

Zgodnie z opinją Wydziału Powiatowego z dnia 7 kwietnia r. b. ustanawiam maksymalną cenę na ziemniaki, sprzedawane z wolnej ręki w pow. Łódzkim, w wysokości 8 marek za ćwiartkę.

Cena powyższa obowiązuje bezwzględnie wszystkich mieszkańców powiatu z dniem ogłoszenia niniejszego w „Łódzkim Dzienniku Urzędowym“.

Nadzór nad ścisłym przestrzeganiem ceny maksymalnej powierza się wójtom, sołtysom i funkcjonarjuszom policji powiatowej.

Winni pobierania ceny wyższej karani będą grzywną do 500 marek lub aresztem do 6 tygodni.

Łódź, dnia 14 kwietnia 1919 r.

Komisarz Ludowy A. Remiszewski.

Sprostowanie.

W ogłoszeniu Tow. Akc. Heinzel i Kunitzer w Nr. 15 Łódzkiego Dziennika Urzędowego opuszczono w nieprezentowanych obligacjach, dawniej wylosowanych 1 emisji Nr. 1892.

Od dnia 1 maja 1919 roku administracja „Łódzkiego Dziennika Urzędowego“ czynną będzie od godz. 9-tej do 3-ej po południu bez przerwy.

Ogłoszenie. Syndycy tymczasowi masy upadłości Gustawa Botha niniejszym podają do publicznej wiadomości, że pan Sędzia-Komisarz wyznaczył termin sprawdzenia wierzytelności upadłego na dzień 28 maja 1919 r. o godzinie 11 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Łodzi, Pańska numer 115, pokój nr. 23. Wierzyciele upadłego zechcą się przeto pod skutkami prawa stawić w oznaczonym terminie osobiście lub przez pełnomocników, należycie upoważnionych, i złożyć dowody swych wierzytelności. — Syndycy tymczasowi: Albert Ziegler — Alfred Vogel adw. przys.

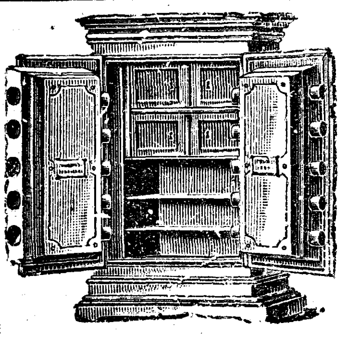
OBWIESZCZENIE.

Zarządzone art. 50 rozporządzenia z dnia 15 sierpnia 1917 roku Nr. 367 Dz. rozp. Nr. 86 czasowe zawieszenie poboru państwowego podatku od nieruchomości straciło moc obowiązującą w myśl postanowień art. 54 dekretu z dnia 5 lutego 1919 r. Dz. pr. 12 Poz. 135. Na zasadzie art. 7 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 6 marca 1919 r. Dz. rozp. Nr. 6 L. 79 (Monitor Polski Nr. 68 z dnia 24 marca 1919 r.) i § 25 ustawy z dnia 6 czerwca 1910 o państwowym podatku od nieruchomości wzywam wszystkich właścicieli nieruchomości, lub ich zastępców w mieście Łodzi do przedłożenia deklaracji do wymiaru podatku od nieruchomości w terminie do 15 maja 1919 roku.

Blankiety deklaracji będą rozesłane bezpłatnie przez Państwowy Zarząd Skarbowy. Nieotrzymanie blankietu nie uwalnia jednak właściciela nieruchomości od obowiązku złożenia jej w przepisanym terminie, a blankiet należy podjąć osobiście w biurze 89c Państwowego Zarządu Skarbowego w Łodzi (Aleje Kościuszki Nr. 16, I piętro). Za niezłożenie deklaracji w oznaczonym terminie będą właściciele nieruchomości względnie ich pełnomocnicy karani grzywną 50 Mk. na zasadzie art. 67 ustawy z 6 czerwca 1910 roku. Złożenie deklaracji po terminie nie uwalnia właściciela nieruchomości względnie pełnomocników od grzywny. Osoby podające w deklaracji szczegóły fałszywe rozmyślnie, aby ukrócić dochód Skarbu, podlegają w myśl artykułu 69 ustawy z dnia 6 czerwca 1910 r. grzywnie w wysokości nie przekraczającej kwoty dziesięciokrotnej ukróconego podatku. Do uiszczenia tej grzywny obowiązany jest także właściciel nieruchomości, gdy nieprawdziwe szczegóły podał nie on sam, ale jego pełnomocnik. Zamieszczane w deklaracji szczegóły będą urzędowo sprawdzane. Deklaracje mają być złożone przez osoby fizyczne jakoteż wszelkie osoby prawne będące właścicielami nieruchomości, należące się uwolnienia z art. 3 ustawy przyzna komisja miejska podatkowa. Deklaracje mają być złożone:

1) z domów mieszkalnych wraz z przynależnymi do nich podwórzami i budynkami, z fabryk, zakładów, teatrów, łaźni i wogóle wszelkiego rodzaju budynków, położonych zarówno w obrębie przestrzeni zaludnienia miasta, chociażby przestrzeń ta wybiegała po za terytorjum miasta i gruntów miejskich oraz poza obrębem przestrzeni zaludnienia miasta ale na gruntach miejskich;
2) z niezabudowanych parceli gruntów, składów, pustych placów, sadów, ogrodów, oranżerji i t. p. położonych w obrębie rzeczywistej przestrzeni zaludnienia miasta.

Prezes: **PILCER.**

KAROL ZINKE

Łódź, Przejazd 16/18.

Fabryka kas ogniotrwałych i maszyn.

Konstrukcje żelazne.

Poleca kasy nowe i reperacje starych.

Zawiadamiamy niniejszym pp. abonentów, iż do czasu wprowadzenia nowej taryfy liczyć będziemy za prąd dla siły od dnia 1 kwietnia r. b. podług taryfy koncesyjnej t. j.

za kw. godz. nizkiego napięcia . 38 fen.
„ „ „ wysokiego napięcia 35 „

niezależnie od ilości zużytej energji.

Łódzki Oddział Towarzystwa Elektrycznego Oświetlenia 1886 roku.

Smoła

Sprzedaż smoły z węgla kamiennego, do smarowania dachów, krytych tekturą smołowcową (papą), odbywa się w dalszym ciągu,

także i na prowincję, w ilościach dowolnych

po 25 marek za 100 funtów smoły na miejscu w gazowni łódzkiej ulica Targowa № 18, w beczkach odbiorców.

5% Obligacje Towarzystwa Akcyjnego Wyrobów Bawełnianych LUDWIKA GEYERA w Łodzi.

Przy dokonanem przez Zarząd Towarzystwa w dniu 14 kwietnia 1919 roku ciągnieniu amortyzacyjnem powyższych obligacyj wylosowano, podług niżej umieszczonego wykazu numerów, **163** sztuki.

Wypłata za wymienione obligacje będzie uskuteczniona, począwszy od dnia 14 lipca 1919 roku w kasie Towarzystwa w Łodzi, przy ulicy Piotrkowskiej pod Nr. 282.

Do wylosowanych obligacyj należy dołączyć wszystkie kupony, termin płatności których upływa po dniu 14 lipca 1919 roku, *wartość zaś brakujących kuponów będzie potrącona od kapitału, podlegającego wypłacie.*

Wartość nominalna każdej obligacji wynosi rubli **250**.—

Numery wylosowanych obligacyj:

№№ oblig.	№№ oblig.	№№ oblig.	№№ oblig.	№№ oblig.	№№ oblig.	№№ oblig.	№№ oblig.	№№ oblig.	№№ oblig.	№№ oblig.
28	386	575	746	927	1181	1436	1717	1947	2203	2572
92	389	593	752	929	1183	1462	1718	1954	2257	2600
100	420	594	757	935	1223	1464	1744	1992	2327	2632
113	424	599	766	972	1235	1470	1772	2018	2339	2645
223	426	621	769	977	1246	1485	1826	2023	2349	2718
235	433	623	780	1011	1269	1502	1827	2064	2354	2776
267	440	626	802	1048	1279	1521	1829	2065	2363	2837
289	451	648	805	1053	1298	1559	1866	2076	2378	2884
292	454	651	828	1065	1303	1583	1882	2087	2385	2907
323	467	655	829	1082	1327	1584	1900	2098	2421	2914
327	483	669	836	1083	1363	1618	1906	2145	2451	2969
336	531	679	891	1138	1377	1622	1915	2171	2473	2991
339	543	691	895	1160	1396	1666	1922	2173	2485	2997
344	569	726	908	1176	1412	1668	1937	2191	2497	
356	570	740	925	1179	1419	1713	1941	2193	2561	

Ogłoszenie.

Posiadacze karty żywnościowej okresu 101-go, rozpoczynającego się w dniu 28 b. m. uprawnieni są do nabycia

3 funtów mąki pszennej na zasadzie kuponu № 1
1 1/2 funta pieczywa pszennego na zasadzie kuponu № 2
1 1/2 „ „ „ „ „ „ № 3
1 „ „ „ „ „ „ № 4
1 „ „ „ „ „ „ № 5

MAGISTRAT
Łódzki Komitet Rozdziału Chleba i Mąki.

Łódź, dnia 25 kwietnia 1919 r.

Drobne ogłoszenia.

Altman Moszek zgubił paszport. Stare Miasto 2.

Borańska Marjanna zgubiła paszport. Siekiewicza 28.

Billauer Szaja zgubił paszport. Cegielniana 33.

Berliner Leonora zgubiła paszport. Andrzeja 44.

Bolesławski Jakób zgubił patent. Brzezińska 7.

Babicki Kazimierz zgubił paszport. Piotrkowska 17.

Beker Icek Lipman zgubił paszport. Cegielniana 9.

Bolesław Jóżwikowski, goniec Prezydjum Policji Państwowej m. Łodzi, zagubił kartę legitymacyjną za nr. 1487, którą uważać należy za nieważną.

Cytryn Leizer zgubił kartę legitymacyjną, Necha zgubiła paszport.

Czuba Stefan zgubił paszport, kartkę zapomóg rezerwistów i legitymacyjną kartę węglową. Dąbrowska 6 (Chojny)

Dreksler Hersz zgubił paszport. Jerozolimska 9.

Dykman Juda Leib zgubił paszport. Główna 31.

Eizenberg Pinkus zgubił paszport. Nowomiejska 4.

Filipczak Adam i Weronika zgubili paszporty, kartę chlebową i węglową. Kilińskiego 145.

Fingerhard Toba zgubiła paszport. Cegielniana 43.

Feibuszewicz Mendel Leizer zgubił paszport. Konstantynowska 136.

Gelbard Abram zgubił paszport. Groszanga 6.

Goldman Chaja zgubiła paszport. Kalenbacha 12.

Grossman Menachem zgubił paszport. Wolborska 3.

Gajewski Franciszek zgubił paszport, legitymację z rady robotniczej i różne dokumenty. Przędzalniana 18.

Gliksberg Ruchle zgubiła patent. Wschodnia 58.

Helman Fiszel zgubił paszport. Pańska 54.

Hecht Mordka zgubił paszport. Składowa 20.

Jercińskiemu Marcinowi skradziono paszport, patent na handel i 200 Mk. Konstantynowska 58.

Jerozolimski Mendel zgubił kartę chlebową. Słowiańska 15.

Kołton Hana zgubiła paszport. Podrzeczna 11.

Król Arja zgubił patent. Rzgowska 71.

Kolasa Karolina zgubiła chlebową książkę na 4 osoby. Główna 24.

Krüger Juljusz i Emma zgubili paszport. Kamienna numer 8 (Chojny).

Kryszak Herman zgubił paszport. Średnia 13.

Krüger Adolf zgubił paszport. Szkolna 32.

Landau Anna zgubiła kartę chlebową. Słowiańska 15.

Lewenberg Srul zgubił paszport. Zgierska 13.

Landau Dawid zgubił paszport. Północna 13.

Lande Zygfryd zgubił paszport. Piotrkowska 7.

Łapp Grzagorz zgubił paszport. Dzielna 14.

Minchberg Elżbiecie skradziono paszport. Nawrot numer 64.

Mauer Alma zgubiła paszport. Gmina Rąbień.

Medman Ruwin zgubił paszport Kilińskiego 144.

Meldner Eduard zgubił paszport. Średnia 97.

Marchewka Fela zgubił paszport. Ogrodowa 5.

Pludwiński Michał zgubił paszport i spis przemysłowy. Zgierska 30.

Polecz Dawid zgubił spis przemysłowy. Cegielniana numer 54.

Rozenberg Mozes zgubił paszport. Pieprzowa 10.

Rozenbaum Mordce skradziono paszport. Pańska numer 44.

Rotblit Estera zgubiła paszport. Nowomiejska 34.

Sender Genia zgubiła paszport. Jakóba 3.

Szwarcberg Małka zgubiła paszport. Wolborska 12.

Szweikert Elfryda zgubiła paszport. Nawrot 20.

Siemijatycki Moritz zgubił paszport. Andrzeja 51.

Sier Pinkus zgubił paszport. Zawadzka 9.

Sacharow Srul zgubił paszport. Cegielniana 36.

Szochet Abram zgubił paszport. Rzgowska 48.

Szczęśliwy Maks zgubił patent numer D 590 na manufakturę.

Sznaps Leon zgubił paszport. Łagiewnicka 8.

Siennicki Dawid zgubił paszport. Zachodnia 51.

Swoszyńska Olimpja zgubiła paszport. Radwańska 42.

Samuels Oskar zgubił paszport. Zachodnia 72.

Strykowski Marjan zgubił paszport. Kilińskiego 89.

Szulz Alwina zgubiła paszport. Zarzewska 87.

Taub Helena zgubiła paszport. Średnia 16.

Tugeman Henryk zgubił paszport. Szosa Aleksandrowska 14.

Taub Pese zgubiła paszport i kartę legitymacyjną. Juljusza 3.

Wolf Hana Feiga zgubiła paszport. Wschodnia 7.

Walter Leopold zgubił paszport. Przejazd 85.

Wącowicz Naftula zgubił paszport i spis przemysłowy. Targowa 39.

Wieluńska Sara zgubiła paszport. Średnia 21.

Waldman Józef Borisch zgubił spis przemysłowy Nr. 24360-D-749. Główna 41.

Wełniarz Moszek, Icek Hana, Wolf, zgubili paszporty. Piotrkowska 42.

Witelson Dawid Wolf zgubił paszport. Łask.

Winer Markus zgubił paszport. Główna 45.

Weichman Szmul zgubił paszport. Zgierska 27.

Zaiderman Aron zgubił paszport. Zgierska 64.

Zylbersztein Salomon zgubił paszport. Nawrot 92.

Zylbersztein Szaja zgubił paszport. Kilińskiego 19.

Żerykier Wolf zgubił paszport. Zawadzka 9.

Wydawnictwo Komisarjatu Ludowego na pow. Łódzki. Tłoczono w Drukarni Państwowej w Łodzi, Piotrkowska 85.